

המשך סיפור לשבת – ילד של אלבום תמונות.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

דרור ציפורי עשה קריעה. "ברוך דין האמת".

כשהגיעו הביתה לשבת "שבעה", הוא נפנה לארון של אבא, ושלב משם את כל האלבומים. הוא עבר עליהם אחד אחד במשך שעות ארוכות, מנגב דמעה פה דמעה שם. מן העריסה, לגן הילדים, לתלמוד תורה, לטילים, למשחק שחמט בחוף הים, ילדותו ונעוריו שזורים בכל דף באלבום.

בדיים רועדות הוא הרים את האלבום האחרון. אלבום יציאתו מן הארץ.

לפתע הבחינו עיניו בין דפיו במעטפה חומה עליה נכתב בצבע כחול "לבני אהובי דרור".

הוא פתח את המעטפה והוציא משם דף שורות מוקפל. כתב ידו העדין והברור של אבא מיד הזדקר לנגד עיניו.

"דרור בני בחמדתי. רציתי שתדע שאבא לא כועס עליך. אבא מעולם גם לא כעס. אני יהודי מאמין, ולמרות שברוך לבי על שנעלמת מעולמה של תורה, יודע אנוכי שהבחירה החופשית היא הדבר הנתון בלעדית לכל יהודי בוגר באשר הוא. לימדתי ונתתי ככל שיכולתי כדי לעצב אותך כבן תורה רם ונישא, יתכן שנשכחתי, יתכן שאני אשם. אולי לא הענקתי מספיק אהבה, אולי לפעמים הייתי קשוח מדי, או שמא פינקתי אותך יתר על המידה. באמת אינני יודע היכן את-אני-י בשלתי... ומכך אני חרד בבואי לתת דין וחשבון בפני בית דין של מעלה. או לנו מיום הדין.

"בני יקירי, איני יכול להכריח אותך לשנות את דפוס חייך. ומעולם מאז שנסעת לארה"ב לא ניסיתי לשלדל אותך לחזור בתשובה, למרות שבנימת קולי הרגשתי את אבאי. אתה כבר איש גדול, איש חשוב, ויש לך משפחה שלא זכיתי להכיר. אינני אבא של צוואות ולא אטיל עליך משימות כבדות, אני איש פשוט וקטן שניסה להצליח בחינוך בנו יחידו, אבל נכשל. אני רק מקווה שהשתדלות שלי ושל אמך, לחנך אותך כיהודי, תתברר כטהורה וזכה, שכן מיזם שהיית עובד בבטן אמך התפלגו עליו ועד רגע זה אנו מתפללים שתזכה לשוב הביתה כיהודי צדיק לכל דבר.

"אך פטור בלא כלום, בני אהובי, אינני יכול. בקשתי הצנועה, היא, ואתה אפילו לא מהוייב לה, שתדאג ששני בניך התאומים יכירו לפחות מה זו יהדות. שיכירו את סידור התפילה, את קריאת שמע. תסביר להם שבת ומועדים מה הם. תן להם מטעם מושגים יהודיים, תן גם להם את האפשרות לבחור בחירה חופשית בין טוב לרע, בין הבלי העולם לבין קדושה... אתה הרי זכית לדעת יהדות בטעם בדרך האחרת. תן גם לבניך אפשרות לבחור. אוהב אותך אבא".

דרור ציפורי תחב את המכתב לכיסו, אימץ את שני בניו הקטנים אל חזהו ודמעותיו זלגו על תלתליהם הזהובים.

בדרך לעליה לקבר, אחרי "זאת תנוכה", הוא חייג לשותפו הישראלי בעמק הסיליקון ואמר לו "רובי ידידי אני נשאר בישראל, עשה לי טובה תחפש קונה לחלק שלי בחברה".

דרור ציפורי שלף את המכתב של אבא מן הכיס ומול הגולגול לחש "אבא, אל תדאג, קיבלתי על עצמי שבני התאומים גם הם ידעו יהדות מה היא...". יתגדל ויתקדש.

כמו בצל

אדם הוא כמו בצל: כשמקלפים את כל קליפותיו נשארת רק דמעה. (רבי נחמן מברסלב)

מילתא דבדיחותא

הגרעול

כשהיינו, כדח הגרעול אן מוסטפא וכנס אל גוך המוסטפא של זאלי, מיד דפס מוסטפא אן הדגל של זאלי ויסק המסכה אה הגרעול אלו, אלא שלע הגעגד כפא גופא, זה אה הגרעול אף, אהה, הוא הגיע אכאן מהשמיים, הגעגגן מוסטפא והגעגגן זאלי, הגקוטטו והגעגגטו, אד שלפסוף הגיע זאלי, כא אחד אהר הטון של יודע דהה, יוגן ארעהו סטיה מצלצא, והיה מי שייגן אה הסטיה כפא חסקה, יקפא אה הגרעול, מיד הסכים מוסטפא והנח אכאלי אהיה דאשון, נטא זאלי אה ידו והנחיה אהה מהסטה אהותה אן כפוספא של מוסטפא, מהצמח החכה, נעשה אדום כהו אקניניה, אהר דקא אהובא, כהמוסטפא האאוש, הוא נעץ אהמזי אכאלי סטיה משלו, אלא שלע מיט געדו, אהה יודע מה, הפטי המאלאטי סוף אונר אף קח אה הגרעול.

יוראו אחיו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלום" (לז' ד')

ומסביר הגאון מווילנא זצ"ל ע"פ מה דאיתא בברכות (דף סד): "הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום, שהרי יתרו אמר למשה 'לך לשלום' עלה והצליח, דוד שאמר לאבשלום 'לך בשלום' הלך ונתלה".

וא"כ זה מה שאמר הכתוב, דכיון שהשבטים היו שונאים את יוסף, אז הם "לא יכלו דברו לשלום" כי "**לשלום**" זה ברכה שמביאה לידי הצלחה. (ועיין מש"כ ע"פ זה בפרשת קדושים, על הפסוק "לא תשנא את אחיך")

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

ארגון "זכרון יהודה"
עלוני שבת בשבתו - מדי שבוע יוצא העלון "זכרון יהודה" העלון כולל רעיונות מפרשת השבוע ועניני יצימה. תרומה ניתן להקדיש לרפואה, הצלחה, וכד'.
קהילים - מדי שבת מתאספים לידים טהורים לקריאת תהילים במקלט ברח' קהילות יעקב 72 בשעה 2:00 בצהריים. משתתפים עשרות ילדים! ניתן להקדיש את התהילים להצלחה, לרפואה, לע"ג ועוד. תהילים של תינוקות של בית רבן ביום שבת קודש - פי אלף מיום חול! יש לכם זכות להיות שותפים!
לתרומות: 052-718-38-66

זכרון יהודה

הגרלה על הפ-ת-ע-ה בתהילים פרטים בעמוד 2

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 16:17
יצאת השבת: 17:08
רבנו תם: 17:40
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

פרשת וישב-חנוכה

נרות חנוכה ומים

מה אעשה, אמר בליבו ר' יצחק זילבר זצ"ל מתוך דאגה, ימי החנוכה מתקרבים והיכן אמצא כאן נר להדלקה, ואף אם אני אצליח להשיג נר חשב בעגמה, הרי כאן במחנה העבודה הרוסי שבו אני כלוא, חל אסור חמור להדליק אש, האם אאלץ לוותר על הדלקת נרות חנוכה השנה? לא, החלט ר' יצחק, כשם שמצליח אני לשמור שבת, להניח תפילין, ללמוד תורה ולהקפיד על קיום שאר המצוות, כך אשתדל לקיים גם את מצוות הדלקת נר חנוכה, מי יוכל לסייע לי להשיג נרות, העביר ר' יצחק בעיני רוחו את אסירי המחנה, לבסוף החליט לפנות לדבורוביץקי, ציר יהודי אשר היה בקשרים טובים עם הנהלת המחנה, אך לא ידע מאומה על יהדותו שלו, ר' יצחק הסביר לו על מהותם של ימי החנוכה ושאל אותו, האם נראה לך שתוכל להשיג עבורי נרות, הציר היהודי התרגש מאוד מהבקשה והבטיח כי ישתדל לדאוג לנרות, דבורוביץקי אכן עמד בדבורו, וכאשר שב בערב מעבודתו במחלקת התרבות והחינוך, הגיש לר' יצחק בשמחה נר גדול.

ר' יצחק נטל בידו את הנר, עיניו נצצו מאושר והוא הודה נרגשות לדבורוביץקי, מיד חלק את הנר לשמונה חלקים שווים, שכל אחד מהם אמור להספיק לדלוק כמחצית השעה, לאחר שבסייעתא דשמיא באה בעיה זו על פתרונה, נפנה ר' יצחק לטפל בבעיה היותר קשה, היכן אדליק את נר החנוכה הרהר ר' יצחק לעצמו, בעודו תר אחרי פתרונות אפשריים, בצריפי המגורים ההדלקה בלתי אפשרית, המפקח נוהג להיכנס לביקורת בצריפים מדי רבע שעה, והנר צריך לדלוק לפחות מחצית השעה, אולי בפניה נסתרת בחוץ, הסיכון גדול מדי,

ר' יצחק לא התייאש - חייב להיות מקום כלשהו שבו אוכל להסתתר מעין רואים ולהדליק את הנר. אך היכן?

לפתע צץ במוחו של ר' יצחק רעיון מוצלח, והוא חייך לעצמו בהנאה ובסיפוק, כן, זהו רעיון מצויין, אדליק את הנר בבית המרחץ, תפקידו של ר' יצחק היה לספק מים ליושבי המחנה, הבאת המים ממרחק היתה מעייפת ביותר, אך ר' יצחק מלא את תפקידו נאמנה וסיפק מים מדי יום ביומו לצריפי המגורים ולבתי המרחץ, היה עליו להשתמש במים המשומשים שהצטברו בבתי המרחץ, כדי לטוץ את הרצפות, ובמקומם היה ממלא מים נקיים, הוא החליט לנצל את תפקידו זה על מנת לזכות ולהדליק נר חנוכה.

בזמן שהגיעו להדלקת הנרות, אסף ר' יצחק חמשה עשר יהודים מיושבי המחנה, הכניסם עמו לבית המרחץ, ונעל את הדלת מאחריהם, הוא שפך על הרצפה מים בנדיבות מהמים שהיו בדלי, ובעוד הוא מבוסס בשלוליות המים, ברך בהתרגשות עצומה והדליק בשמחה את שמינית הנר, לפתע נשמעה דפיקה על הדלת, היה זה המפקח אשר פטרל כאמור בין צריפי המחנה בכל רבע שעה, יסלח לי כבודו, בקש ר' יצחק, אך אין אפשרות להיכנס כעת אל בית המרחץ, בדיוק ברגע זה שפכתי את המים ואני עוסק בנקיון הרצפה,

הוסיף להסביר בעודו גורף את המים המלוכלכים ומתיים החוצה מתחת דלת בית המרחץ, הישר אל נעליו המצוחצחות בקפידה של המפקח, הלה נסוג בבהלה, כשבתכניתו לשוב בעוד רבע שעה לבדוק אם מתרחשת פעילות אסורה בבית המרחץ,

את הזמן היקר נצל ר' יצחק, מידי יום ביומו במשך שמונת ימי החנוכה כדי לקיים מצוות "פרסומי ניסא", ולאור הנר היחיד ספר ליהודים ששהו עימו על נס פך השמן שבמקדש, תאר להם את מסירות נפשם של החשמונאים להחזרת עבודת בית המקדש למקומה, ואת הנסים שנעשו להם במלחמתם נגד היוונים, הוא גם סיפר להם על מצוות החנוכה, כאשר שב המפקח אחור רבע שעה, היתה הרצפה כבר נקייה, בית המרחץ ריק מאדם ולא נותר זכר לנר שדלק בו, אך עמוק בלבם של היהודים - אסירי המחנה - המשיך הנר להאיר והפיץ סביבו אור יקרנות.

333

לידוג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס וזהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא,

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזי בן מונט, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת חממה, מנויית בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבהר, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קריין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל: יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רוגינת בת מרים שאול בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-ההנצחות ולתגובות: 052-718-38-66 מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

אין לקרא בזמן התפילה וקריאת התורה.

סיפור לשבת – ילד של אלבום תמונות.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

הוא הבטיח להם שיעשה כל מאמץ לשמור מצוות, אבל שיבינו, יש בחירה חופשית... אחרי שלושה חודשים הוא עלה לפנות בוקר על הבואינג הענק שהוביל אותו ל"ארה"ב, עם המון תקוות גדולות קדימה ושני הורים שבורים ורצוצים מאחור.

נכון, בנמל התעופה הם התחשקו והתחבקו, הם ניסו ליצור איירה בריאה, אבל גרשון באותן דקות היה כאוב עד תמצית דם לבבו. הוא שלף את המצלמה ותיעד את הפרידה מבנו, החיבוקים והדמעות, את הכיפה הקטנה על הפדחת ואת הנפנוף האחרון לשלום בכניסה למטוס.

"במה טעינית?" שאל גרשון את עצמו. חינכתי אותו עפ"י כל הכללים. הוא צייל אהבה, חום, טיולים, מתנות, פה ושם אף הכינת אותו כשהיה קר. הוא בחור עם דרך ארץ, בעל חסד, מאיר פנים, מה קרה לו שהוא בורח מעולם מילום התורה... לא יודע לאן?!"

היה זה לילה קשה. גרשון וריקה ציפורי יסבו כל אותו הלילה ודיפדפו באלבומים מדפדפים ובוכים. דרור היה כל עולמם, ומכאן ואילך נגרה עליהם בדידות בעל כורחם. נכון, פעם בשבוע הוא טלפן. השבועות הפכו לחודשים פעם בכמה חודשים שלח גלוייה. החודשים הפכו לשנים, כך שמעבר לחילופי מכתבים ושיחות טרנס-אטלנטיות די קצרות, נותק הקשר.

דרור נשא אשה יהודיה מעבר לים וניהל אורח חיים חופשי לחלוטין. המולד שחק לו. האגנות שלו במחשבים, הביאה אותו לעמק הסיליקון, שם הוא פיתח כמה המצאות אנוניות שהפכו אותו לאחד מכוכבי-העל של חברות הענק. כבר בגיל 26 הוא רשם לעצמו את המיליון הראשון, והשמים-בעסקים הללו הם הגבול.

"בואו לביקור אני שולח לכם כרטיס" ביקש מהוריו. הם סרבו בעדינות. "תבוא אתה" רמזו ברוך, אך הוא עסוק. אחר כך נולדו התאומים. לבכור הוא קרא אופק, לשני שובל. גרשון ברך את בנו במזל טוב, ונישק את התמונות שהנציחו את נכדיו הקטנטנים. כך חלפו 10 שנים. ערב חג החנוכה, לפנות בוקר גרשון חש בליבו. הוא העיר את רבקה וביקש שתזמין אמבולנס. כשהוא מתאנק מכאבים הוא ביקש מאשתו לחייג לדרור. דרור ענה.

"כן אבא". "דרור יקר שלי" אמר גרשון בקול חנוק "אני לא מרגיש טוב, תכף מפנה אותי אמבולנס לבית-החולים. תקרא כמה פרקי תהילים לרפואתי... זו הבקשה הראשונה שאני מבקש ממך מאז נסעת לחו"ל. אתה בני יחיד..."

לאחר יומיים נפטר גרשון ואחרי 10 שנים ארז דרור ציפורי מזוודה וטס לישראל, להלווייתו של אביו. אמו עמדה סמוך למיטה ורב השכונה קרא "מכתם לדוד". "אבא מאד רצה לראות אותך דרור!" אמרה אמו, "הפעם האחרונה שהוא ואני ראינו אותך בשר ודם, היתה כאשר עלית על המטוס לפני 10 שנים. מאז הוא אלבום הנסיעה שלך לחו"ל, לכל עולמו של אבא..."

אתה אולי לא זוכר, אבל הוא צילם אותך מכל זווית, אורז מזוודה, יוצא מן הבית, עולה למכונית, בתוך המכונית ובשדה התעופה צולמנו נפרדים, חבוקים ובוכים. עשרות רבות של תמונות. בשלב מסוים של חייו, אתה בנו היחיד דרור, היית אלבום תמונות... ילד של אלבום תמונות".

יש הורים שמקבלים קשה, בשברון-רוח, בהשפלה, ואפילו בעצב כבד ומעיק, את העובדה שילדיהם נוטשים את היהדות לטובת חיי הפנטסיה שמעבר לגדר.

יש אפילו שמקצינים עד ישיבת "שבעה" וקריעת הבגד על אובדן בן או בת לטובת עולם ההבל שמעבר לארבע האמות של ההלכה. מעטים הם אלה, שמקבלים זאת בהבנה, עד כמה שכוח סיבלם עומד להם ונפשם בריאה, ובמידה מסוימת הם יודעים כי הבחירה החופשית של היהודי, היא הדבר היחיד שמוטל עליו, לכאן או לשם. הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים.

ספורים הם ההורים המבינים כי תפקידם הוא להעניק לילדיהם את מלוא החינוך הטהור, את החמימות והנעימות של הבית, את אורם הרחוני של החגים והמועדים, את עונג השבת, וכמוכן את חוכמת ים התורה, והאם עם הארץ הוא ישפיל דעתו".

ולפי זה כיון שיוסף דיבר לשון הרע על אחיו, היה מן הראוי שאביו לא ילביש אותו כתונת פסים, שזה מלבוש יקר. וכמו שאמרו חז"ל (שבת ק"ג) שבגדים מכבדים את האדם. והרי תקנתו של המספר לשון הרע זה שישפיל דעתו, אך כיון שיוסף היה ת"ח, כמו שתירגם אונקלוס "כי בן זקונים הוא לו - בר הכיס", א"כ יש לו תקנה אחרת ללשון הרע - שיעסוק בתורה, ולא צריך את התקנה שישפיל רוחו.

וא"כ זה מה שכתוב בתורה, שיאן יוסף את דיבתם רעה אל אביהם" - שהיה מספר לשון הרע, אך כיון שיעקב לא אבה אותו בנו, כי "בן זקונים הוא לו" - שהיה תלמיד חכם, אז הלימוד תורה היה התקנה על הלשון הרע, ולכן בכל זאת "עשה לו כתונת פסים" - מפני שלא היה צריך להשפיל את דעתו בבגדים פחותים.

כל שן וכל חיך של דרור הונצחו באלפי תמונות מרהיבות, וסדרו אחת אחרי השניה עם ציין התאריך. דרור היה בן יחיד לאביו ולאמו, והפיק, תתפלאו, היה במינון מדוייק, נכון. מינון כזה שבנה את אישיותו בצורה בריאה, ולכן לא פלא שהוא הצטיין כמעט בכל תחום שהוא נגע בו. כבר בגן הילדים הוא היה הילד הראשון ששלט ראשון באותיות ובניקוד.

בכיתה א' בתלמוד תורה הוא קרא בצורה שוטפת והיה כבר מספיק טעון כדי לפקוץ לכיתה ב', אבל בגלל מימדיו הצנומים קפיצת הכיתה נעשתה רק מכיתה ה' לכיתה ו'. גם בישיבה הקטנה הוא היה המוצלח והמבריק ביותר, וכל רבותיו ניבאו לו גדולות ונצורות. הזכרון שלו היה פנומנלי, כושר הביטוי זך ומדוייק, סיגנון כתיבתו נהיר וחד, ובקיצור גרשון ורבקה ציפורי היו גאים בבנם לאורך כל הדרך.. כמעט.

כשהגיע דרור לשיעור שלישי בישיבה גבוהה הוא התחיל לגלות ענין בעולם המחשבים, בעמק הסיליקון בתגליות הדיגיטליות ובתעלולי הבורסה ומניותיה. בקיצור, בסמוך לגמרא ולפוסקים, תפשה אצלו פינה קטנה של ענייני העולם. זה פועל כמו תולעת קטנה, כרסום פה, כרסום שם, כמעט בלתי מורגש, ולבסוף מגלים שהתפוח הצבעוני והעסיסי רקוב כמעט עד היסוד.

אין צורך להאריך. עם הגיעו לגיל 19 הודיע לו ראש הישיבה חד וחלק, "מקומך לא איתנו ואתה יודע בדיוק למה... צר לי, אביך הוא יידר טוב שלי, אבל כל יום שאתה בישיבה, אתה עלול לקלקל עוד בחור. תבין אותי דרור...". דרור ציפורי הבין היטב את ראש הישיבה, אבל את עצמו הוא הבין עוד יותר טוב. פניו של גרשון ציפורי נפל. דרור הודיע להוריו, בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, שמכאן ואילך הוא יוצא לעולם הגדול, מחשבים, עסקים, הכל.

פרפראות

"ויבא יוסף את דיבתם רעה... וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו ועשה לו כתונת פסים" (לז' ב"ג)

ויש לפרש ע"פ הגמרא בערכין (טו) שאומרת: "מה תקנתו של מספר לשון הרע, אם ת"ח הוא יעסוק בתורה, ואם עם הארץ הוא ישפיל דעתו".

ולפי זה כיון שיוסף דיבר לשון הרע על אחיו, היה מן הראוי שאביו לא ילביש אותו כתונת פסים, שזה מלבוש יקר. וכמו שאמרו חז"ל (שבת ק"ג) שבגדים מכבדים את האדם. והרי תקנתו של המספר לשון הרע זה שישפיל דעתו, אך כיון שיוסף היה ת"ח, כמו שתירגם אונקלוס "כי בן זקונים הוא לו - בר הכיס", א"כ יש לו תקנה אחרת ללשון הרע - שיעסוק בתורה, ולא צריך את התקנה שישפיל רוחו.

וא"כ זה מה שכתוב בתורה, שיאן יוסף את דיבתם רעה אל אביהם" - שהיה מספר לשון הרע, אך כיון שיעקב לא אבה אותו בנו, כי "בן זקונים הוא לו" - שהיה תלמיד חכם, אז הלימוד תורה היה התקנה על הלשון הרע, ולכן בכל זאת "עשה לו כתונת פסים" - מפני שלא היה צריך להשפיל את דעתו בבגדים פחותים.

בכל יום יתקיים הגולה על פרס יקר ערך, הגולה על פרס הגדול בכל סוף שבוע ביום המשיח!

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לעילוי נשמת המחנכת הדגולה הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!!!

בכל יום התקיימו הגרלות על מגוון פרסים יקרי ערך לדוגמא:

עשרות זוכים	עשרות זוכים	עשרות זוכים
ספרי קומיקס, קריאה, ומשחקים של חברת תרי"ג!	רמקולים בלוטוס יוקרתיים! רמקולים קריוקי יוקרתיים! מטענים ניידים! אוזניות בלוטוס! אוזניות קשת!	דמקה שחמט מגנטי! שחמט מעץ! שיעון מעורר! אוזניות בלוטוס! דמקה מעץ! מיקרופון יוקרתי!

- שימו לב!**
- לפני לימוד המשניות או קריאת התהילים לומר לעילוי נשמת שרה בת מרים אהובה.
 - חלוקת התהילים המשניות מתבצעת בצורה אוטומטית ואקראית ע"י המערכת בהקשה על 1 לתהילים ו- 2 למשניות.
 - שמות הזוכים של כל השבוע יפורסמו בכל יום תמישי בקוב בשלוחה 4.

קו לומדים וזוכים לילדים:
03-509-1000

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימי מורתי: שרה נוראני בת מרים אהובה

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת וישב כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים) בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!
לתרומות לתהילים שיעקב: 052-718-38-66

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

עולם ההדפסות
חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים
05484-99-453
8499453@gmail.com

מוניות דקר
בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ
טלפון קרי 03-676-8181
לא גובים תמורה על מלפניית

בית לחם
לתרומות וישועות: 1800-20-22-20

קו הצלת חיים.
03-748-16-11
קו מגיץ הצעירים המדתי שמעון
03-30-415-72

פיצוחי עישתי
כל סוגי הפיצוחים והתבלינים בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233